

черепа, съ който, казваш, че пили здравица, както съ Никифоровия), ръцѣты и краката, че да му хвърлятъ трупа въ единъ трапъ, за да го изядятъ кучетата. Подиръ това си повелъ войскыты, и нападнѣлъ съ голѣмъ яростъ, та поразилъ безмилно и Френциты, и Гърциты, които капяли като круши отъ оржжето на разяренъ Българинъ, който накаралъ още да съборятъ и крѣпоститы на завладѣнъты градове: Пловдивъ, Ираклія *) Траянополь **), Макрумъ, Клавдіополь ***) и други на които жителити изробилъ и ги прѣселилъ въ ненаселенѣ тѣ си земѣ Влашко.

П. Ами подиръ тїя побѣдѣ, какво послѣдувало?

О. Гърцити ся съгласили пакъ съ Френцити да ся опрѣтъ Ивану, та си поставили за Господарь Тодора Бранасса, комуто Френцити дали да управлява Едрене и Димотикѣ, които Иваница веднага отишълъ та обсадилъ. Тогава Гърцити начнѣли, да му ся молятъ за да ги прости, и му ся обѣщавали да му ся покорять; нѣ той ги непослушялъ, за това поискали помощъ отъ Ханри, който незабавно тръгналъ съ войскыты си камъ Димотикѣ; Иваница обаче ся оттеглилъ вече, защото Тодоръ Ласкаръ, царь на Азіатскыты Гърци му пратилъ посланикъ да свържатъ противъ Френцити съюзъ (1207) който и свързали.

П. Ами като свързали съюза какво станѣло?

О. Иваница си събрали войскыты и ги раздѣлилъ на двѣ, па пратилъ половината отъ тѣхъ за Цариградъ, и съ другите половинѣ самъ тръгналъ за Едрене; нѣ не ся минѣло много и Ласкаръ ся примиръ съ Френцити, па ся отметнѣлъ отъ съюза, и тїй Иваница, комуто тогава донесли главжтѣ на Солунскыя кралъ Монферата, когото пратената тамъ Българска вой-

*) Ерекли или Перинтъ, градъ около Византія;

**) Орикова при попъти планини на Ю-Западъ отъ Едрене.

***) Боли на югъ отъ Ерекли.